

דְּיוֹם, יוֹם נָהִיר לְלִילָה, וְלִילָה לֹא נָהִיר עַד זְמַנָּא
דְּכַתְיב, (תהלים קלט) וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה.

רַבִּי אֶלְעָזָר קַפִּיץ בְּקַדְמֵיתָא וּדְרַשׁ קוּל יי על הַמִּים
אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים יי על מִים רַבִּים. קוּל יי
דָּא קוּל עֲלָאָה דְּמִמְנָא עַל הַמִּים דְּנִגְדִין מִדְּרָגָא
לְדְרָגָא עַד דְּמִתְפַּנְשִׁי לְאַתְרַּהּ חַד בְּכַנּוּפִיא חָדָא.
הֵתוּא קוּל עֲלָאָה מְשִׁדְר לְאַנּוּן מִיּוֹן בְּאַרְתִּיּהּוּ כָּל
חַד וְחַד בְּפּוּם אֲרַחֲיָה. בְּהַאי גִנְנָא דְּמִמְנָא עַל מִיא
לְשִׁדְר לֹון לְכָל אֲתַר וְאַתְרַּהּ בְּדַחֲזִי לִיָּה. בְּדִּ קוּל יי
בְּמִנָּא עַל מִיא.

אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים בְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (איוב כו) וְרַעַם
גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבוּנֵן. דָּא סְטָרָא דְּאַתְיָא מִן
גְּבוּרָה וְנִפְקָא מִיָּנִיָּה. דְּבַר אַחַר אֵ"ל הַכְּבוֹד הִרְעִים
דָּא יְמִינָא דְּנִפְקָא מִיָּנִיָּה שְׂמַאלָא. ה' עַל מִים רַבִּים.

לשון הקודש

בְּכַנּוּם אָחַד. אוֹתוּ קוּל עֲלִיּוֹן שׁוֹלַח אֵת
אוֹתָם הַמִּים בְּדַרְכָּם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כְּפִי דְרַבּוֹ. כְּמוֹ בַּעַל הַגֶּן הַזֶּה שְׂמַמְנָה
עַל מִים לְשַׁלְּחָם לְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם
כְּרָאוּי לוֹ, בְּדִּ קוּל ה' מְמַנָּה עַל הַמִּים.
אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים - כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (איוב
כו) וְרַעַם גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבוּנֵן. זֶה עַד שְׂפָא
מִגְּבוּרָה וְיוֹצֵא מִמֶּנּוּ. דְּבַר אַחַר אֵל

שְׂמוּאֵר מַעַד הַיּוֹם, יוֹם מְאִיר לְלִילָה,
וְלִילָה לֹא מְאִיר עַד זְמַן שְׁכַתּוּב (תהלים
קלט) וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה.
רַבִּי אֶלְעָזָר קַפִּיץ בְּתַחֲלָה וּדְרַשׁ, (שם כט)
קוּל ה' עַל הַמִּים אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים ה'י
עַל מִים רַבִּים. קוּל ה' - זֶה קוּל עֲלִיּוֹן
שְׂמַמְנָה עַל הַמִּים שְׂשׁוּפְעִים מִדְּרָגָה
לְדְרָגָה עַד שְׂמִתְפַּנְסִים לְמְקוֹם אֶחָד

ה' דָּא חֲכָמָה עֲלָא דְאַקְרִי יו"ד (עדן דְקַיִמָא) עַל מַיִם
 רַבִּים עַל הַהוּא עוֹמְקָא סְתִימָא דְנַפִּיק מִיְנֵיהּ כְּמָה
 דְאֵת אָמַר (תהלים עז) וְשִׁבְלֵךְ בְּמַיִם רַבִּים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּרִישׁ פְּלוּגְתָא וְאָמַר. פְּתַח קְרָא וְאָמַר
 כְּתִיב, (שמות כה) לְעַמַּת הַמִּסְנֶרֶת תִּהְיֶינָה
 הַטְּפָעוֹת [ל]כְּתִים לְבָדִים. מָאן הַהוּא מִסְנֶרֶת, דָּא
 הוּא אֲתַר סָגִיר דִּלְא פְּתִיחָא בַר בְּשִׁבִיל חַד דְקִיק
 דְאֲתִיידַע בְּגִיזוֹ לְגִבְיָהּ. וּבְגִינְיָה אֲתִמְלִי וְרָשִׁים
 תִּרְעִין לְאֲדֻלְקָא בּוֹצִינִין. וּבְגִין דְאִיהוּ אֲתַר גְּנִיזוֹ
 וְסִתִּים אֲקִרִי מִסְנֶרֶת וְדָא הוּא עֲלָמָא דְאֵתִי. וְהַהוּא
 עֲלָמָא דְאֵתִי אֲתִקְרִי מִסְנֶרֶת.

תִּהְיֶינָה הַטְּפָעוֹת אֵלִין עוֹקְאן עֲלָאִין דְאֲתִאֲחֲדָן דָּא
 בְּדָא מִיָּא מְרוּחָא וְרוּחָא מְאֻשָּׁא וְאֻשָּׁא

לשון הקודש

לְבָדִים. מִי אוֹתָהּ מִסְנֶרֶת? זֶהוּ מְקוֹם
 סָגִיר שְׁלֵא פְתוּחַ חוּץ מֵאֲשֶׁר בְּשִׁבִיל
 דְקִיק אֲחֵד שְׁנודַע בְּגִיזוֹת אֲצֵלוֹ, וּבְגִלְלוֹ
 הַתְּמֵלָא וְרָשִׁים שְׁעָרִים לְהַדְלִיק גֵּרוֹת.
 וּבְגִלְלוֹ שֶׁהוּא מְקוֹם גְּנִיזוֹ וְנִסְתֵּר, נִקְרָא
 מִסְנֶרֶת, וְזֶהוּ הָעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
 הַבָּא נִקְרָא מִסְנֶרֶת.

תִּהְיֶינָה הַטְּפָעוֹת - אֵלִין טְפָעוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 שְׁנֵאֲחִזוּ זוֹ בְּזוֹ, מִיָּם מְרוּחַ, וְרוּחַ מֵאֻשׁ,

הַכְּבוֹד הַרְעִים - זֶה הַיְמִין שְׁיִוצָאֵת
 מִמֶּנּוּ שְׁמַאל. ה' עַל מַיִם רַבִּים - ה' זֶה
 חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה שְׁנִקְרָאת יו"ד. עַל מַיִם
 רַבִּים - עַל אוֹתוֹ עֵמֶק נִסְתֵּר שְׁיִוצָא
 מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (תהלים עז) וְשִׁבְלֵךְ
 בְּמַיִם רַבִּים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּרִישׁ אֵת הַמְּחֻלְקֵת וְאָמַר,
 פְּתַח הַפְּסוּק וְאָמַר כְּתוּב (שמות כה) לְעַמַּת
 הַמִּסְנֶרֶת תִּהְיֶינָה הַטְּפָעוֹת [ל]כְּתִים

בְּמִיָּא. בְּלִהוֹן אֶתְאַתְדֵן דָּא בְדָא וְנִפְקֹן דָּא מִן דָּא
 בְּתַנִּי (ס"א כהנ"ג) עֲזֻקָּאן, וּבְלִהוֹן מִסְתַּכְּלֵן לְגַבִּי הַהוּא
 מִסְנַגְרַת. דְּבִיָּה מִתְאַחַד לְהַהוּא נִהְרָא עֲלָאָה
 לְאַשְׁקָאָה לֹון וְאַתְאַתְדֵן בֵּיתָה.

בְּתִים לְבַדִּים. חֲנִי עֲזֻקָּאן עֲלָאִין אֲנֹון פְּתִים וְאַתְרִין
 לְבַדִּים דְּאֲנֹון רְתִיכִין דְּלִתְתָּא. בְּגִין דְּדָא אָתִי
 מִסְטָרָא דְאַשָּׂא. וְדָא מִסְטָרָא דְמִיָּא. וְדָא מִסְטָרָא
 דְרוּחָא וְכֵן פְּלַחוּ בְּגִין לְמַחֲוִי רְתִיכָא לְאַרוּנָא. וְעַל
 דָּא מָאן דְּמִקְרַב יִקְרַב בְּאֵלִין בְּדִים וְלֹא בְמַה דְלִגְנוּ.
 לָךְ לָךְ אֲמַרִין נְזִירָא, סְחֹור סְחֹור לְכַרְמָא לָא תִקְרַב.
 בַּר אֲנֹון דְּאַתְחִיוּן לְשִׁמְשָׂא לְגֵנוּ. לֹון אֶתִּיהִיב רְשׁוּתָא
 לְאַעֲלָאָה לְשִׁמְשָׂא וּלְקַרְבָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר א)
 וְהִזְרֵה קִרְבִּי יוֹמַת.

בֵּית דְּבִרָאשִׁית רַבְרָבָא. רַבִּי יוֹסִי שְׂאִיל לִיָּה. וְאַמַּר

לשון הקודש

וְאֵשׁ מִמֵּיִם. בְּלָם נֶאֱחָזוּ זֵו בְּזוּ וְיוֹצְאִים זֵו
 מְזוּ בְּטַבְעוֹת הַלְלוּ, וְכָלֵם מִסְתַּכְּלִים
 לְאוֹתָהּ מִסְנַגְרַת, שְׂבָה נֶאֱחָזוּ לְאוֹתוֹ אֹור
 עֲלִיוֹן לְהַשְׁקוֹתָם וְנֶאֱחָזִים בּוּ.

פְּתִים לְבַדִּים - הַטַּבְעוֹת הַלְלוּ הֵם
 עֲלִיוֹנִים, פְּתִים וּמְקוֹמוֹת לְבַדִּים שְׂהֵם
 מִרְכַּבּוֹת שְׁלִמְטָה, בְּגִלְל שְׂזָה בָּא מִצַּד
 הָאֵשׁ, וְזָה מִצַּד הַמֵּיִם, וְזָה מִצַּד הַרוּחַ,
 וְכֵן פְּלַחוּ בְּגִין לְמַחֲוִי רְתִיכָא לְאַרוּנָא. וְעַל
 דָּא מָאן דְּמִקְרַב יִקְרַב בְּאֵלִין בְּדִים וְלֹא בְמַה דְלִגְנוּ.
 לָךְ לָךְ אֲמַרִין נְזִירָא, סְחֹור סְחֹור לְכַרְמָא לָא תִקְרַב.
 בַּר אֲנֹון דְּאַתְחִיוּן לְשִׁמְשָׂא לְגֵנוּ. לֹון אֶתִּיהִיב רְשׁוּתָא
 לְאַעֲלָאָה לְשִׁמְשָׂא וּלְקַרְבָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר א)
 וְהִזְרֵה קִרְבִּי יוֹמַת. ב' שָׁל בְּרָאשִׁית הִיא גְדוּלָּה. ר' יוֹסִי

האי שיתא יומי בראשית דקא תנינן מאן אנון. אמר
 ליה תינינו דכתיב (תהלים קד) ארזי לבנון אשר נטע. כמה
 דאלין ארזין נפקין מן לבנון. הכי נמי אנון שיתא
 יומין נפקין מן בראשית.

ואלין שיתא יומין עלאין קרא פריש לון דכתיב,
 (דברי הימים א כט) לך יי הגדולה והגבורה
 והתפארת וגו'. פי כל דא צדיק. בשמים דא תפארת.
 ובארץ דא כנסת ישראל. בתרגומו די אחיד בשמיא
 ובארעא. כלומר דיסודא דעלמא דאקרי כל, איהו
 אחיד בתפארת דאקרי שמים, ובארץ (דף לא ע"ב) דאקרי
 כנסת ישראל.

ועל דא בראשית, ב' ראשית היא (חקמה, כמה דתרגם יונתן
 בראשית בחכמתא) בגין דאיהי תניינא לחושבנא
 ואקרי ראשית. בגין דהאי בתרא עלאה טמורא היא

לשון הקודש

הגדלה והגבורה והתפארת וגו'. פי כל
 - זה צדיק. בשמים - זו תפארת.
 ובארץ - זו כנסת ישראל, כמו תרגומו:
 שאוחז בשמים ובארץ. כלומר, שיסוד
 העולם שנקרא כ"ל, הוא אוחז
 בתפארת שנקרא שמים, ובארץ
 שנקראת כנסת ישראל.

ועל זה בראשית. ב' ראשית היא וחקמה,

שאל אותו ואמר, ששת ימי בראשית
 הללו ששנינו מהם? אמר לו, הינו מה
 שכתוב (תהלים קד) ארזי לבנון אשר
 נטע. כמו שהארזים הללו יוצאים מן
 לבנון, כך גם אותם ששה ימים
 יוצאים מן בראשית.

וששת הימים העליונים הללו, הפסוק
 פרש אותם, שכתוב (דברי הימים-א כט) לך ה'

קְדָמָאָה. וְעַל דָּלָא עָיִל בְּחוּשְׁבָנָא, תַּנְיִינָא הַיּוֹ
 רֵאשִׁית. בְּגִין דָּא ב' רֵאשִׁית. וְעוּד בְּמָה דְחֻכְמָה
 עֲלָאָה אִיהִי רֵאשִׁית. חֻכְמָה תַּתָּאָה רֵאשִׁית נְמִי הוּיָא.
 וְעַל דָּא לִית לְאַפְרָשָׁא ב' מִן רֵאשִׁית.

בְּרֵאשִׁית מְאָמַר קָרִינָן לִיה וְהָכִי הוּא. וְשִׁיתָא
 יוֹמִין נְפָקִין מִינָהּ וְאֵתְכִלִּילָן בֵּיה. וְאֵלִין
 אֶקְרוּן בְּגוּוֹנָא דְאֵלִין אַחֲרֵינִין. בְּרָא אֱלֹהִים. הָדָא הוּא
 דְכָתִיב וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. מָאִי
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן לְאַשְׁקָאָה וְלְקַיְימָא לִיה וְלְאַסְתַּכְּלָא
 בֵּיה בְּכָל מָה דְאַצְטְרִיד.

אֱלֹהִים אֱלֹהִים חַיִּים, דְּמִשְׁמַע בְּרֵאשִׁית בְּרָא
 אֱלֹהִים וְדָאֵי עַל יְדָא דְהָהוּא נִהָרָא בְּגִין
 לְאַפְקָא כְּלָא וְלְאַשְׁקָאָה כְּלָא. אֶת הַשָּׁמַיִם חִבּוּרָא

לשון הקודש

וששה ימים יוצאים ממנו ונכללים בו,
 ואלה נקראים כמו שאלה האחרים.
 ברא אלהים - זהו שכתוב ונהר יצא
 מעדן להשקות את הגן. מה זה להשקות
 את הגן? להשקותו ולקיים אותו
 ולהסתכל בו בכל מה שצריך.

אלהים - אלהים חיים, שמשמע
 בראשית ברא אלהים ודאי על ידי אותו
 נהר כדי להוציא הכל ולהשקות הכל.

כמו שתרגם יונתן בראשית - בחכמה בגלל
 שהיא שגיה לחשבון, ונקראת ראשית
 בגלל שפטר עליון זה טמיר הוא ראשון.
 ועל שלא נכנס בחשבון, הראשית הוא
 שני. בגלל זה ב' ראשית. ועוד, כמו
 שחכמה עליונה היא ראשית, גם כך
 חכמה תחתונה גם היא ראשית, ולכן
 אין להפריד ב' מן ראשית.

לבראשית קוראים לו מאמר וכך זה.

דְּבַר וְנוֹקְבָא כְּדָקָא חַוִּי. לְבַתָּר הָאִי. בִּיה אֲתַבְּרִי
עָלְמָא לְתַתָּא. בִּיה יְהִיב חֵילָא לְכֻלָּא.

השלמה מההשמטות (סימן כ"ח)

וּמְנָא לָן דְּשָׁמַיִם חַוִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכַתִּיב
(מְלָכִים א' ח') וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. אָטוּ שְׁלֵמָה

מִתְפַּלֵּל אֶל הַשָּׁמַיִם שִׁישְׁמְעוּ תְּפִלָּתוֹ, אֶלָּא שְׁנַקְרָא
שְׁמֹן עַל שְׁמוֹ. וְלָמָּה נִקְרָא שָׁמַיִם אֶלָּא שְׁהוּא עֵגוּל

כְּמוֹ רֹאשׁ וּמִלְמַד שָׁמַיִם מִימֵינוּ וְאֵשׁ מְשֻׁמָּאלוֹ וְהוּא
בְּאֶמְצַע שָׂא מַיִם, מֵאֵשׁ וּמַמִּים וּמְכַנִּים בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם,

בָּא הָאֵשׁ וּמִצָּא מְצֵדוֹ מִדַּת הָאֵשׁ. בָּא מַיִם וּמִצָּא
מְצֵדוֹ מִדַּת הַמַּיִם וְהֵינּוּ (איוב כ"ה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם

בְּמְרוֹמָיו, מָאִי שָׁמַיִם מְלַמֵּד שְׁגִבֵּל הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא
אֵשׁ וּמַיִם וּמְפַתֵּן זֶה בְּזֶה וְעוֹשֶׂה מִהֵן רֹאשׁ לְדַבְּרֵיוֹ

שְׁנַאֲמַר (תהלים קי"ט) רֹאשׁ דְּבַרְךָ אֱמֶת. (ער כאן מההשמטות)

לשון הקודש

מִימֵינוּ וְאֵשׁ מְשֻׁמָּאלוֹ וְהוּא בְּאֶמְצַע, שָׂא
מַיִם, מֵאֵשׁ וּמַמִּים, וּמְכַנִּים בִּינֵיהֶם
שְׁלוֹם. בָּא הָאֵשׁ וּמִצָּא מְצֵדוֹ מִדַּת הָאֵשׁ.

בָּא מַיִם וּמִצָּא מְצֵדוֹ מִדַּת הַמַּיִם, וְהֵינּוּ
(איוב כה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. מִהֵם
הַשָּׁמַיִם? מְלַמֵּד שְׁגִבֵּל הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא

אֵשׁ וּמַיִם וּמְפַתֵּן זֶה בְּזֶה, וְעוֹשֶׂה מִהֵן
רֹאשׁ לְדַבְּרֵיוֹ, שְׁנַאֲמַר (תהלים קיט) רֹאשׁ
דְּבַרְךָ אֱמֶת: ע"ב.

את השמים - חבור זכר ונקבה פראוי.
אחר כך בו נברא העולם למטה, בו נתן
ב"ח לכל.

השלמה מההשמטות (סימן כ"ח)

וּמְנִין לָנוּ שְׁשָׁמַיִם הֵם הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ
הוּא? שְׁכַתוּב (מלכים א' ח) וְאַתָּה תִשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם. הֵאֵם שְׁלֵמָה מִתְפַּלֵּל אֶל

הַשָּׁמַיִם שִׁישְׁמְעוּ תְּפִלָּתוֹ? אֶלָּא שְׁנַקְרָא
שְׁמֹן עַל שְׁמוֹ. וְלָמָּה נִקְרָא שָׁמַיִם? אֶלָּא
שְׁהוּא עֵגוּל כְּמוֹ רֹאשׁ, וּמִלְמַד, הַמַּיִם

אֵת הַשָּׁמַיִם דְּמִשְׁמַע דְּשָׁמַיִם אֲפִיקוּ אֶת בְּחִילָא
דְּרִזָּא דְּאֱלֹהִים חַיִּים בְּתַר דְּרֵאשִׁית אֲפִיק לִיה.

בֵּינָן דְּהָאִי אֲפִיק כֹּלָא וְכֹלָא אֲתֵי יִשְׁבּ בְּדוּכְתִּיה
בְּחַד. עֲזָקָא דָּא בְּתַר יִתָּא אֲתַעְבִּידַת רֵאשִׁית.
וּבְהָאִי רֵאשִׁית אֲפִיק נְהוּרִין עֲלָאִין וְשָׂרֵי נְהָרָא וְשָׂרֵי
מִיָּא לְנִגְדָא לְקַבְלָא לְתַתָּא. וְעַל דָּא בְּרֵאשִׁית וְהָאִי
בְּרֵא אֱלֹהִים. בִּיה בְּרֵא עֲלֵמָא תַתָּא. בִּיה אֲפִיק
נְהוּרִין. בִּיה יְהִיב חִילָא לְכֹלָא.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר עַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ט') הִיתְפָּאֵר
הַגִּבּוֹר עַל הַחֹזֵב בּוֹ. שְׁבַחָא דְמֵאן, לָאו
דְּאוּמָנָא הוּא. כִּד בְּהָאִי רֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים עֲלָא
אֶת הַשָּׁמַיִם. שְׁבַחָא דְמֵאן דְּאֱלֹהִים הוּא. אָמַר רַבִּי
יוֹסִי הָאִי דְכְּתִיב, (דברים ד') אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרוּבִים

לשון הקודש

נתן ב"ח לכל.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, עַל זֶה כְּתוּב (ישעיה ט')
הִיתְפָּאֵר הַגִּבּוֹר עַל הַחֹזֵב בּוֹ. הַשְּׁבַח שֶׁל
מִי – לֹא שֶׁל הָאָמֵן הוּא? כִּד בְּרֵאשִׁית
הַזֹּאת בְּרֵא אֱלֹהִים עֲלִיזָא אֶת הַשָּׁמַיִם –
הַשְּׁבַח שֶׁל מִי? שֶׁל אֱלֹהִים הוּא! אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, זֶה שְׁבַחָא (דברים ד') אֲשֶׁר לוֹ
אֱלֹהִים קְרוּבִים אֵלָיו. קְרוּבִים? קְרוּב
צְרִיךְ לְהִיטֵל אֵלָא אֱלֹהִים עֲלִיזָא. אֱלֹהִים
שֶׁל פְּתַח וְצִחָק. אֱלֹהִים אַחֲרוֹן. וּמִשּׁוּם

אֵת הַשָּׁמַיִם, שְׁמִשְׁמַע שְׁהַשָּׁמַיִם
הוֹצִיאָו אֶת, בְּפִתְחָא שֶׁל סוּד אֱלֹהִים חַיִּים
אַחַר שְׂרֵאשִׁית הוֹצִיא אוֹתוֹ.

בֵּינָן שְׁוֵה הוֹצִיא הַכֹּל, וְהַכֹּל הִתְיַשְׁב
בְּמִקוּמוֹ בְּאַחַד, טַבַּעַת זֶה הָאֲחֵרוֹנָה
נַעֲשְׂתָה רֵאשִׁית, וּבְרֵאשִׁית הַזֶּה הוֹצִיא
אוֹרוֹת עֲלִיזָא, וְהַשְּׂרָה אוֹר וְהִתְחִילוּ
מִיָּם לְהַשְׁפִּיעַ כְּנִגְדָא לְמַטָּה. וְעַל זֶה
בְּרֵאשִׁית וְהָאִי בְּרֵא אֱלֹהִים. בּוֹ בְּרֵא
עוֹלָם הִתְחַתָּן, בּוֹ הוֹצִיא מְאוֹרוֹת, בּוֹ